

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-В СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елена И.нова

Членове: И.нина Ив. Пъстракова
Георги Кацаров

при участието на секретаря Цветослава В. Гулийкова
като разгледа докладваното от Георги Кацаров Въззивно гражданско дело № 20231100512804 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258– 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 239001/25.08.2023 г., подадена от И. Г. П. – ищца по гр. дело № 67864/2022 г., Софийски районен съд, 70 състав, срещу постановеното по него Решение № 11276/29.06.2023 г., с което са отхвърлени предявените от ищцата: иск на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 Кодекс на труда /КТ/ за признаване като незаконна Заповед № 155/12.10.2022 г., с която е прекратено трудовото й правоотношение като недоказан; иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяването й на заеманата преди това длъжност по Трудов договор № 73/24.04.2019 г. като неоснователен; иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ за заплащане на обезщетение за оставането й без работа за периода 12.10.2022 г. – 02.11.2022 г. в размер на 1 979, 13 лв. като неоснователен. Със същото решение ищцата е осъдена за заплати на ответника 519, 16 лв. разноски по делото.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на материалния и процесуален закон. Поддържа се, че по делото не бил изготвен задължителен доклад по чл. 146 ГПК в първото по делото заседание. Сочи се, че на страните не била указана каква е доказателствената им тежест, кои твърдения и факти са приети за безспорни и кои подлежат на доказване. Счита се, че погрешно е бил посочен като спорен момент само длъжното обезщетение за сумата над 500 лв., респ. съдът счел като отпаднала необходимост задължаването на ответника да представи Заповед № 155/12.10.2022 г., въпреки направеното в исковата молба искане. Твърди се, че съдът неоснователно е отхвърлил първите два иска въпреки изричното им признаване от ответника. Неправилно било заключението на съда, че неоснователно се претендирало обезщетение в размер на 1 979, 13 лв. за период по-малко от месец, като в случая съдът направил смесване между основното трудово правоотношение и допълнителното.

Въз основа на изложеното се иска отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което изцяло да бъдат уважени исквете. Претендират се разноски.

Насрещната страна Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна София“ АД редовно уведомена на 11.10.2023 г. не подава отговор в законоустановения срок. В Молба с вх. № 5030/16.01.2024 г. е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Производството по гр. дело № 67864/2022 г., Софийски районен съд, 70 състав е образувано по Искова молба с вх. № 276769/13.12.2022 г., подадена от И. Г. П., в която се твърди, че с ответника Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна София“ АД е имала два трудови договора. Първият е Трудов договор № 186/27.09.2018 г., с който е назначена на длъжност лекар в Консултативно-диагностичен блок, Спешно отделение /основен/. Вторият е Трудов договор № 73/24.04.2019 г., с който е назначена на длъжност лекар в Консултативно-диагностичен блок, Спешно отделение в МБАЛ „Света Анна“ АД /допълнителен/. Със Заповед № 487/12.10.2022 г. е прекратено считано от 12.10.2022 г. трудовото правоотношение на ищцата с ответника на основание чл. 195, ал. 1 КТ и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ във вр. с чл. 190, ал. 1, т. 4 КТ. Заповедта не посочвала кой трудов договор се прекратявал. Имало и втора Заповед № 155/12.10.2022 г., с която също се прекратявало едно от двете трудови правоотношения на ищцата без да е конкретизирано кое от тях. Същата не ѝ била връчена, за разлика от първата.

Въз основа на изложеното е поискано признаване на уволнението за незаконно и отмяна на Заповед № 155/12.10.2022 г. Претендирано е възстановяване на ищцата на предишната ѝ длъжност и осъждане на ответника да ѝ заплати обезщетение за периода 12.10.2022 г. – 23.02.2023 г. през което е останала без работа в размер на 1 979, 13 лв.

Ответникът Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна София“ АД е признал иските изцяло и е поискал делото да бъде решено по реда на чл. 237 ГПК.

Признал е, че със Заповед № 155/12.10.2022 г. на изпълнителния директор на МБАЛ „Св. Анна София“ АД е прекратено трудовото правоотношение за допълнителен труд с ищцата, възникнало по силата на Трудов договор № 73/24.04.2019 г. Посочено е, че по гр. дело № 60185/2022 г., СРС, 69 състав е направено признание на иска за признаване за незаконна на Заповед № 487/12.10.2022 г., с която е прекратено основното трудово правоотношение.

Към исквата молба е представен Трудов договор № 186/27.09.2018 г., сключен между МБАЛ „Света Анна София“ АД и И. Г. П. за изпълняване на длъжността лекар в Консултативно-диагностичен блок, Спешно отделение. Представен е и Трудов договор № 73/24.04.2019 г., сключен между същите страни, с който д-р И. П. заема длъжността лекар в Консултативно-диагностичен блок, Спешно отделение в МБАЛ „Света Анна“ АД за неопределено време.

По делото е изслушана ССЧЕ според чието заключение средно месечното трудово възнаграждение по допълнителен трудов договор за 11 месеца преди прекратяване на трудово правоотношение е в размер на 492, 55 лв. Нетното е в размер на 413, 55 лв. За периода 12.10.2022 г. – 23.02.2023 г. нетното възнаграждение е в размер на 1 825, 63 лв.

В о.с.з. от 18.05.2023 г. е направена констатация на трудовата книжка на ищцата и е установено от съдебния състав, че в същата е отбелязано като последен вписан акт трудовия договор от 02.11.2022 г.

Въз основа на тези доказателства съдът е постановил своето решение, в което е приел, че заповедта, чието оспорване е предмет на делото не е била представена по делото, поради което не било доказано прекратяването на трудовото правоотношение, респ. не могло да бъде постановено решение при признание на иска. Представената към исквата молба заповед била предмет на друго дело. По тези аргументи исквите претенции били отхвърлени.

Пред въззивната инстанция е представена Заповед № 155/12.10.2022 г. на изпълнителния директор на МБАЛ „Света Анна София“ АД, с която на основание чл. 334, ал. 1 КТ е прекратено допълнителното трудово правоотношение на И. П. считано от 12.10.2022 г. поради прекратяване на основния трудов договор, считано от 12.10.2022 г. Представено е и фотокопие на обратна разписка, в която е вписано, че на 24.10.2022 г. майката на адресата е

получил писмовната пратка. По делото е представено и влязло в сила на 01.06.2023 г. Решение № 6666/28.04.2023 г., постановено по гр. дело № 60185/2022 г., Софийски районен съд, 69 състав, с което е признато за незаконно и отменено наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ с Заповед № 487/12.10.2022 г. за длъжността „лекар-специализант по анестезиология и интензивно лечение“.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Настоящият случай не попада в двете визирирани изключения, поради което въззивният съд следва да се произнесе по правилността на решението само по наведените оплаквания в жалбата.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Разгледано по същество е неправилно по следните съображения.

Производството по гр. дело № 67864/2022 г., Софийски районен съд, 70 състав е образувано по предявени на основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ искиове. Ответникът счита предявените искиове за признаването на заповедта за незаконна и възстановяването на ищцата на работа за основателни, което признание не обвързва съда, който е длъжен да го преценява въз основа на евентуално противоречие със закона и с добрите нрави. В случая не се откр. такова противоречие. Направено е признание и на факта, че процесната Заповед № 155/12.10.2022 г., с която е прекратен Трудов договор № 73/24.04.2019 г. за допълнителен труд на ищцата при ответника, който е безсрочен, е незаконна, което не се оборва от събрания доказателствен материал. От представените пред двете инстанции доказателства се установява, че между страните е възникнало валидно трудово правоотношение със съдържанието на представения по делото Трудов договор № 73/24.04.2019 г., прекратено със Заповед № 155/12.10.2022 г., връчена на ищцата на 24.10.2022 г. По делото е представено и влязло в сила Решение № 6666/28.04.2023 г., постановено по гр. дело № 60185/2022 г., СРС, 69 състав, с което е призната за незаконна заповедта за прекратяване на основното трудово правоотношение. Трудовият договор е безсрочен и към момента на постановяване на решението той не е прекратен на друго основание. По отношение на иска за осъждане на ответника да заплати на ищцата обезщетение за оставянето ѝ без работа, съдът приема, че от представените по делото доказателства е видно, че същата е останала без работа в периода 12.10.2022 г. – 23.02.2023 г. Последният пълен отработен месец е септември 2022 г., в който brutното трудово възнаграждение е било в размер на 571 лв. За посочения период обезщетението възлиза на общо 2 498, 53 лв. На основание чл. 225, ал. 1 КТ ищцата иска заплащане на обезщетение в размер на 1 979, 13 лв., което съобразно диспозитивното начало в гражданския процес и основателността на главните искиове, следва да бъде уважен в този размер.

Въз основа на изложеното първоинстанционното решение следва да бъде отменено, а предявените искиове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ - да бъдат уважени.

При този изход на делото разноски се дължат само на ищцовата страна. По делото пред Софийски районен съд, ищцата е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 1 527, 91 лв. – списък по чл. 80 ГПК /л. 57/ и Договор за правна защита и съдействие и разписка за заплатената сума /л. 60/. По делото пред Софийски градски съд въззивницата е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 1 277, 91 лв. – списък по реда на чл. 80 ГПК /л. 35/ и Договор за правна помощ и представителство, в чийто чл. 4 е посочено, че договорената в него сума е заплатена /л. 36/. Ответникът е направил своевременно възражение за прекомерност на претендираното за въззивната инстанция възнаграждение.

Като основателно следва да се прецени направеното от ответника възражение за

прекомерност на претендираното от въззИ.емата страна-ищец адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че в процесния случай съгласно решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело № С-438/22 и определение № 343/15.02.2024 г. по т.дело № 1990/2023 г. по описа на ВКС, II т.о., минималните размери на адвокатските възнаграждения, определени в Наредба № 1/2004 г., нямат задължителна сила за съда. Съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото пред въззивната инстанция и извършените от пълномощника на въззивницата процесуални действия, съдът намира, че претендираното от нея адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 1 277, 91 лв. е прекомерно и следва да бъде намалено. В случая с оглед предмета и сложността на производството и вида на извършените от пълномощника на ищцата И. П., процесуални действия - подаване на въззивна жалба, представянето на доказателства по делото и явяване в съдебно заседание, дължимите от ответника разноски за адвокатско възнаграждение за осъществяването на представителство на ищцата във въззивната съдебна инстанция следва да са в размер на сумата от 600 лв.

Ответникът следва да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Софийски районен съд държавна такса за уважените иски в размер на 159,17 лв., а по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 79, 58 лв.

Въз основа на изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на ищцата д-р И. Г. П., ЕГН ***** наложено със Заповед № 155/12.10.2022 г. на изпълнителния директор на Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София“ АД, ЕИК 130367715, с която заповед е прекратено допълнителното й трудово правоотношение на основание чл. 334, ал. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ ищцата д-р И. Г. П., ЕГН ***** на заеманата преди уволнението по Трудов договор № 73/24.04.2019 г. длъжност лекар в Консултативно-диагностичен блок, Спешно отделение в МБАЛ „Света Анна“ АД, ЕИК 130367715.

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София“ АД, ЕИК 130367715 да заплати на д-р И. Г. П., ЕГН ***** обезщетение за оставането й без работа за периода 12.10.2022 г. – 23.02.2023 г. в размер на 1 979, 13 лв. в резултат на незаконното уволнение, извършено със Заповед № 155/12.10.2022 г. на изпълнителния директор на Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София АД, заедно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба /13.12.2022 г./ до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София“ АД, ЕИК 130367715 да заплати на д-р И. Г. П., ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1 527, 91 лв. разноски за производството пред Софийски районен съд и сумата от 600 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение за производството пред Софийски градски съд.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София“ АД, ЕИК 130367715 да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК на Софийски районен съд държавна такса в размер на 159, 17 лв.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение – „Света Анна – София“ АД, ЕИК 130367715 да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК на Софийски градски съд държавна такса в размер на 79, 58 лв.

Решението подлежи на обжалване от страните с касационна жалба пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му при наличие предпоставките на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____